

Kan kristne i vår tid virke som om man besitter apostlenes evner og kapasitet?

Kan kristne i vår tid virke som om man besitter apostlenes evner og kapasitet?

Av Jan Lilleby

Det har ofte slått meg at det må være noe som ikke helt stemmer, når man betrakter kristenheten og de mange virksomheter som finnes innen denne.

I denne artikkelen vil jeg bare ta fram noe som kanskje er blitt forbi sett av mange. Da snakker jeg ikke om det faktum at apostlene hadde de ni nådegavene i sine rekker i full operativ virksomhet, se 1. Kor. 12-14 vedrørende de nådegaver som Den hellige Ånd virket gjennom dem.

Paulus peker på ni særlige gaver, eller 'evner' – ting som et menneske ikke kunne makte å utføre av egen kraft, men fikk overnaturlig/guddommelig makt og kraft i og med Den hellige Ånd. Men han pekte i denne sammenheng ikke på det faktum at *apostlenes kapasitet og utholdenhet med mer,* også var en del av pakken.

Jeg tenker på dette som har med *hvordan deres tjeneste ble utført*, hvordan de framstod som menn med usedvanlig driv og dristig mot, tålte forfølgelser og lidelser og å bli motsagt og motarbeidet.

Det virker som om – når vi sammenligner apostlene med dagens kristenhet (og særlig disse innen denne som prøver å framstå som apostler/profeter!) – det er «galakser» i mellom disse to grupper.

Vi leser ikke i Det nye Testamente om at en eller flere av lederne, apostler eller eldste, opplevde å feile og *framstå som reelle fiaskoer*. Ingen som manipulerte seg økonomisk fram til personlig rikdom eller til opphøyde posisjoner de kunne utnytte.

Men ser vi på vår tids stortalende og skrytende kristenledere (ikke alle er slike!) finner vi en rekke med tvilsomme skrekkeksempler både hva gjelder moral og maktmisbruk, og ikke minst økonomiske triks.

Vi har lest og hørt om en viss pastor i Sør-Korea

(tidligere tiljublet og beundret ikke minst innen den vestlige del av kristenheten) – men som ble avslørt som pengetyv/svindler og derav også tydelig grisk og korrump. I hundre millioner klassen. En viss 'healer og mirakelmann' i USA, Benny Hinn, ble etterforsket av FBI for ulovlig pengemanipulering da han flyttet virksomheten sin fra Florida til Texas for en del år siden.

Vi behøver ikke å gå lenger enn til Skandinavia for å finne vaklende og utro kristen-ledere av forskjellige slag. Personer som har fremstått mer eller mindre som 'apostler' og 'profeter' – ta eksempelet med Ulf Ekman som hoppet av trosbevegelsen han selv var en av de fremste lederne for, og landet i Den katolske Kirken i Sverige, - du vet, der man blant annet driver Maria-kultus, dødsmesser og helgendyrkelse. Kommentarer er nesten overflødige.

En rekke eksempler finnes om 'trospastorer' og andre menighetsledere i Norge som har krasjet i psykiske – og mentale sammenbrudd, av forskjellige menneskelige årsaker. Også fysisk. Man må jo bare sympatisere med dem. Ingen ønsker å oppleve slike sammenbrudd.

Forventningspresset i vår tid omkring en rekke kristen-ledere er i overkant alt for stort til at man kan forvente oppfyllelse av alle de 'trosprosjekter' som mange har satt seg fore.

Hvorfor skjer slike negative krasj?

Personlig tror jeg følgende: Man har totalt feiltolket Bibelen i tilfellene med apostlene og beskrivelsen av deres tjenester i Apostelgjerningene. En tror at apostlenes liv og gjerning kan kopieres over til en selv – og dermed kan man forvente at Gud og Kristus vil stå bak våre tjenester for ham i like stor grad som det vi har lest om disse store trosheltene.

Bibelens fortelling om apostelvirksomheten viser etter min oppfatning, en Gud som hadde lagt særskilt kraft over sine tjenere, ikke bare for mirakler og tegn, men faktisk **til bevarelse i deres personlige liv og virke** dithen at de skulle tåle det umåtelige mentale presset og ikke knekke og ende med mentalt, psykisk og fysisk sammenbrudd.

Ta Paulus sin opplisting av lidelser han hadde gjennomgått, UTEN å knekke:

2. Kor. 11, 23-27 – Er de Kristi tjenere? Jeg taler i vanvidd: Jeg er det enda mer! Jeg har arbeidet mer. Jeg har fått flere slag, jeg har oftere vært i fengsel. Jeg har ofte vært i dødsfare. 24: Av jødene har jeg fem ganger fått førti slag på ett nær. 25: Tre ganger er jeg blitt hudstrøket, én gang steinet, tre ganger har jeg lidd skipbrudd (NB: Vi må legge til ett skipbrudd til, på Malta, se 1. Apg. 27, 43-44, min bemerkn.), ett døgn har jeg vært i dypet. 26: Ofte har jeg vært på reiser – i fare på elver, i fare blant røvere, i fare blant landsmenn, i fare blant hedninger, i fare i by, i fare i ørken, i fare på hav, i fare blant falske brødre. 27: I slit og strev, ofte i nattevåk, i sult og tørst, ofte i faste, i kulde og

nakenhet. 28:□□ *Foruten alt annet har jeg det som daglig ligger over meg, omsorgen for alle menighetene.»*

Av de opplistede lidelsene og prøvelsene, finnes mange som IKKE finnes nevnt i Apostelgjerningene. Dette kan tyde på at Paulus ikke ville tillate Lukas å utbrodere for mye rundt lidelsene. Paulus bet det hele i seg, og holdt kortene tett til brystet. Men i sitt andre brev til korinterne måtte han ta slike ting frem for å imøtegå det hovmodet og den oppsetsigheten visse personer i Korint hadde, og som de opponerte med imot apostelen.

Jeg vil påstå at ingen vanlig kristen i vår tid hadde utholdt dette – de fleste av oss hadde antakelig dødd av stokkeslagene og piskeslagene som er listet opp i versene 24-25.

Uten at Guds særskilte nåde og opprettholdende kraft hadde hvilt over apostelen, ville Paulus omkommet i strabasene beskrevet.

Denne kraften som holdt Paulus oppe, leser vi om i 2. Kor. 12, 9-10, og dette kan på ingen□□ måte□□ overføres til å gjelde oss i dag. Dette var noe Gud hadde gitt en av sine apostler:

*«Men han sa til meg: Min nåde er nok for deg, for min KRAFT fullendes i skrøpelighet. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpelighet, for at Kristi kraft kan bo i meg. 10: Derfor er jeg vel tilfreds i□□ **skrøpelighet under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld. For når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk!»***

Vi kan aldri ta ting som var spesielle for en eller fler av apostlene, og rått overføre dette på våre egne liv og tjenester. Man kan ikke generalisere noe som fra Guds side opprinnelige var en spesialitet, en eksklusiv ordning og kraft.

Det er når man trækker feil her, og bare gir full gass, at det før eller siden vil rakne. Man vil ikke tåle kjøret og det umenneskelige presset som en har latt seg kaste inn i.

Mye mer kan sies om dette. Bibelen er full av eksempler på Guds tjenere som fikk særskilt kraft til å bli holdt oppe i tjenesten og ikke knekke i mentale, psykiske og/eller fysiske sammenbrudd.

At Gud handlet ganske individuelt i aposteltiden er tydelig ved flere anledninger. Ett eksempel er jo slående:

Jakob blir grepet av Herodes Agrippa og henrettet med sverd (Apg. 12, 2-3) og i samme handling ble også Peter fengslet (antakelig med henrettelse for□□ øye). Jakob, bror til Johannes, ble altså drept. Men ikke Peter! Han ble□□ i stedet utfridd overnaturlig ved at en Guds engel tok ham ut av fengselet om natten. Lukas gir ingen forklaring på dette, i det han skrev Apostelgjerningene. (Apg. 12, 6-17).

Tilbake i tid, finner vi Daniel, som kongen lot kaste ned i løvehulen for å dø. Men en Herrens engel kommer og lar løvenes gap lukkes. Men da kongen så dette lot han komplottmakerne som hadde fått ham til å kaste ned Daniel, kastes ned til løvene – sammen med deres familie (!) – og de ble øyeblikkelig drept alle sammen (Dan. 6, 8-25).

En kjent kristen sang har i seg en tekst som forkynner...*våg å stå som Daniel*..og det sikter vel til hendelsen med løvehulen. Men vil en kristen bli utfridd av Herrens engel i vår tid, om vi kastes ned i fysiske eller åndelige løvehuler? Kan vi forlange at Gud skal gi oss slik en sikkerhet? ☐☐ Svaret har du allerede lest!

Det jeg kan avslutte mitt lille innlegg med, er at vi må ta oss i vare for ikke og falskelig stjele til oss bibelvers og bibelløfter som Gud gav andre i historiens gang. Vi må aldri finne på å fabrikke 'løfter fra Gud' over til oss selv, men som Gud aldri har tilsagt oss. Vi kan ikke kopiere Paulus og gi full gass, og stjele til oss alt Gud gjorde for apostelen for at han skulle utholde dette uten å dø av utmattelse eller kollapse.☐☐

Men når dette er sagt: Gå allikevel i tjeneste for Kristus med evangeliet, hold motet oppe, vær helst optimistisk men☐ *allikevel også litt nøktern*...ikke gi deg så lett. Men vit hvor streken går for dine egne tålegrenser. ☐☐ Lykke til!

TUSENÅRSRIKET: Hvordan vil dette bli?

TUSENÅRSRIKET: HVORDAN VIL DETTE BLI?

Før Jesus kom til verden første gang – det vil si i Israel – så ble det sendt bud om dette til jomfru Maria ved erkeengelen Gabriel...og allerede fra første stund ble det

erklært om Jesus følgende:

Lukas 1, 30-33: □□□□

□□ «Og engelen sa til henne: Frykt ikke Maria! For du har funnet nåde hos Gud. 31: Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. 32: Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone. 33:□□ og han□□ skal være konge over Jakobs hus (Israel) til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme.» □□□□ Bilde: Maleri av Carl Bloch.

Flere hundre år før dette, hadde Daniel fått vite om dette profeterte isrealittiske kongedømmet, □□ Dan. 2, 44: □□ (Daniel tydet drømmen til Nebukadnesar)...

«Og i disse kongers dager vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges. Dette riket skal ikke bli overgitt til noe annet folk. Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet».

Hos Lukas nevnes det at Jesus skal være konge over Israel, men det er tydelig at han vil også ha makt i resten av verden, for Dan. 2, 44 vitner at han knuser alle andre verdensrikers makt (ikke nødvendigvis ved krig!) – slik at Jesu kongedømme blir helt suverent ledende, og andre nasjoner vil la seg underordne Jesu regjeringsmakt. Dette vil føre til helt utrolige velsignelser for alle nasjoner.

Jesus kommer ikke til å herske og herse med folk lik det en diktator eller tyrann gjør. Han skal styre med 'jernstav' sier profetene. Dette betyr ikke tyranni, men streng rettferdig håndtering av alle regjerings- og statsanliggender. Det blir et rent teokrati, uten andre opponerende partier i regjering/storting. Det blir den all-vise og mektige Guds Søns ord som blir det avgjørende i alle sammenhenger og til alle tider. □□ Jesu ord blir den gjeldende lov.

Verden vil forstå allerede fra 'Dag 1' når han kommer ned fra himmelen i stor kraft og med ild og lyn og de store englehærene, at dette er ikke noen hvem-som-helst!

Åp. 19, 11-16, er kraftig kost hva gjelder det som skal komme i nær framtid:

«Og jeg så himmelen åpnet – og se: En hvit hest. Og han som sitter på den, heter Trofast og Sannferdig, og han dømmer og strider med rettferdighet. 12: Hans øyne er som ildslue. På hans hode er det mange kroner. Han har en innskrift med et navn som ingen kjenner uten han selv. □□ 13: Han er iført en kledning

som er dyppet i blod, og hans navn er Guds Ord. □□ 14:□
Hærene i himmelen (englene) fulgte ham på hvite hester, kledd i fint lin, hvitt og rent. 15: Ut av hans munn går det et skarpt sverd, for at han med det skal slå hedningefolkene. Og han skal styre dem med jernstav. Han trækker vinpressen med Guds, Den Allmektiges strenge vredesvin. □ 16: På sin kledning og på sin hofte har han et navn skrevet: Kongers konge og herrers herre.»

Jesaja 11 sier mye omkring dette kommende kongeriket, og ikke minst om Jesus Messias. En konge som er ledet av Guds fulle viten og visdom. Vers 2-4:

«Og Herrens Ånd skal hvile over ham – visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, den Ånd som gir kunnskap om Herren og frykt for ham. 3: Han skal ha sitt velbehag i frykten for Herren. Han skal ikke dømme etter det hans øyne ser, og ikke skifte rett etter det hans ører hører. 4: Men han skal dømme de små i samfunnet med rettferdighet og skifte rett med rettvishet for de saktmodige på jorden. Han skal slå jorden med sin munns ris og□□ **drepe den ugudelige**□□ med pust fra sine lepper.»

Det er dårlig nytt for de ihuga gudløse og alle ateistene og human-etikere på jord! Det profeten her forutsa om Jesus, er – på norsk dagligtale omtrent dette:□□

Jesus vil ved guddommelig visdom og kraft se 'tvers-igjennom' enhver lovbrøt, ugudelig og kriminell person som er arrestert i en sak. De kan lyve så det lyser opp...men Jesus vil vite sannheten, og gjerningsmannen vil bekjenne. De som fortjener dødsstraff vil få dette, ved at Herren taler et ord mot vedkommende. Geværskudd eller giftsprøyte trengs ikke. Det er Gud ved sin Sønn Jesus Kristus som bare taler, og det skjer, han byder – og det står der.

I denne artikkelen vil jeg bruke litt plass til å poengtere viktige bibelsannheter om det bibelske såkalte Tusenårsriket, som ble fremsatt av mange av profetene, ikke minst av Jesus og apostlene.

DET ER ISRAEL SOM ER LOVT DETTE RIKET

Flere sekter og kulter har den vranglæren at tusenårsriket på jord er den frelsesform som er tilbudt verden i dag. Den troende kristne skal altså inn i det jordiske tusenårige kongeriket, der Jesus er kongen.

Det er altså helt feil.□□

Den troende kristne i dag, har helt siden hedningenes apostel□□ Paulus fikk åpenbart Guds hemmelighet, menigheten, Kristi legeme for hvilket Kristus er hode og leder□□ (Ef. 3, 1-9), lovt å komme til himmelen der oppe hos Gud og Kristus. Paulus bruker et spesielt gresk ord for dette (finnes bare i

efeserbrevet og kolosserbrevet!) – nemlig *epiuranus*. Dette kan best oversettes med 'himmelen over himlene' – eller den 'høyeste himmel'; og dette er ikke et sted ute i verdensrommet, men et 'sted' som befinner seg i en dimensjon utenfor og ovenfor dette. Man kan altså ikke reise dit ved hjelp av rakett!

Læren om at vi troende kristne skal hentes inn til det himmelske der hos Gud, finner vi BARE hos apostelen Paulus, som ble han som Kristus utvalgte til å tale det frie nådeevangeliet til hedning-verdenen.

Peter og de elleve, slik vi finner dem i de fire evangeliene Matteus, Markus, Lukas og Johannes, ble gitt å tale om det tusenårige kongeriket kun – og bare til Israel og jødedommen. Dette evangeliet handlet bare om det Gud hadde lovt nasjonen når Messias en dag skulle komme til dem, og har aldri hatt noe å gjøre med den himmel (*epiuranos*) som siden ble åpenbart for Paulus. I Det nye Testamente finner vi Paulus sin åpenbaring til oss om himmelfrelsen av nåde, bare lært frem i efeserbrevet og kolosserbrevet. Alle andre skriv relaterer til, og er skrevet i lys av Tusenårsriket og Den nye Pakt i Jesu blod for Israel.

Kort summert, så talte de tolv apostler til Israel BARE om Tusenårsriket på jord (i Israel!) – likeså gjorde også Paulus i det tidsrom vi finner i Apostelgjerningene (opp til omkring år 62 e. Kr.); men i år 62 da Paulus var i Rom (Apg. 28, 25-31) fikk Israel sitt åndelige frafall og Gud overlot dermed nasjonen til den kommende dom og ødeleggelse. I år 70 var katastrofen et faktum. Men i samme fase som da Israel falt fra Gud åndelig i år 62, fikk Paulus umiddelbart åpenbart for seg av Kristus at evangeliet kunne nå bli internasjonalt. Alle folk kunne nå frelses ved tro på Kristus, og det uten å underkaste seg proselyttisme, eller overholdelse av Mose lov, slik Israel hadde gjort.

Ef. 2, 8 er krystallklar evangelielære:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.» (Ef. 2, 14-15 påpeker at jøde og hedning nå er satt likt, i tro på Kristus, og Mose lov er avskaffet).

Daniel 2, 44 er også krystallklar på at dette profeterte Tusenårsriket for Israel er gitt BARE til Israel. Det er altså ikke lovt til hedningene. Dette kan bare forstås slik: Israel blir et kongerike ved Jesu gjenkomst og Jesus den regjerende monark i denne nasjonen, jeg gjentar dette som jeg skrev ovenfor:

«Og i disse kongers dager vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges. Dette riket skal ikke bli overgitt til noe annet folk....»

Denne Gudgitte posisjon og herskermakt vil dermed ikke 'overta verden' – slik mange kristne har trodd i mangel av bibelkunnskap, men vil heller influere på verden og vise verden hvordan den skal bygge samfunnet og kunne leve gode ordentlige liv. Det finnes flere bibelpassasjer om dette faktum.

Samme vers 44 i Dan. 2, peker på at dette kongeriket skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet. Underforstått, andre nasjoner og riker (unioner?) skal ikke kunne makte å gå til krig mot Israel når Jesus styrer – men vil bli møtt med ødeleggelse og undergang. Daniels profeti er ikke nødvendigvis slik at alle andre enn Israel skal knuses. Nei, bare dersom de anfaller Israel og prøver å få slutt på Jesu Kristi kongerike.

Lukas 1, 33 – Gabriels ord til Maria som jeg allerede åpnet denne artikkel med, sier samme som Dan. 2, 44 – «..og han skal være konge over Jacobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme.»

Ordet om 'Evig tid' er fra gresk i betydningen *aion*-tid – som betyr den reelle kommende tidsperiode på tusen år. Og altså ikke i evig uopphørlig forstand. Dette stadfestes klart i Åp. 20, 2-3 der Gud lar Satan bindes i tusen år (i avgrunnens fengsel) så han ikke lenger skulle kunne forføre verden til krig og annet ondt. Men etter de tusen år skal han løslates en kort tid. Åp. 20, 7-8 gir detaljer om dette. Han reiser et stort verdensopprør og en hærstyrke marsjerer opp mot Jerusalem for å ødelegge Israel og Jesu kongedømme, men ild faller fra himmelen og brenner opp angriperne og deretter tas Satan og blir tilintetgjort for evig.

Men når Tusenårsriket blir innstiftet ved Jesu gjenkomst, så sier Åp. 20, 4 om de martyrer som ble oppvakt fra de døde og som hadde nektet å underkaste seg Antikrist (Dyret, dyrets merke osv.) :

«...Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år.»

Da Jesus ved mange anledninger, slik vi leser i de fire evangelier, talte om at de som trodde ham skulle arve 'Evig liv' – så talte Jesus om den frelsesordningen i samme betydning som nevnt ovenfor: Tusenårsriket, på gresk *aion*-tid, og ikke en frelse oppe i det himmelske. Det var det jordiske gudsriket i Israel med ham selv som deres Messias-konge han talte til dem om. Han brukte ofte uttrykket 'Himlenes rike' – men i betydningen av et rike på jord etter mønster av det himmelske der oppe. Dette skulle være enkelt å forstå for alle.

Fader Vår (Matt. 6, 9-13) var ikke en bønn som står som eksempel for menighetens tid og det frie nådeevangeliet ved Paulus. Bønnen var BARE i anledning av at Israel var lovt et kongerike på jord med Messias Jesus som konge.

Kjernen i bønningen bekrefter dette: «Komme ditt rike, skje din vilje, som i himmelen, SÅ OG PÅ JORDEN.»

Forvirringen i kristenheten verden over, den oppstod på grunn av blant annet feilaktig forståelse av uttrykket 'Himlenes rike' – 'Evig liv' og nærliggende begreper. Ingen av de fire evangeliene har himmelen der oppe hos Gud som frelseshåp for den kristne i dag. Bare jødene og proselyttene i aposteltiden og i tiden da Jesus var i

virksomhet□□ var tilbudt dette frelseshåpet, bare□ Tusenårsriket.

Bare Paulus, fra og med år 62 da han skrev efeserbrevet og kolosserbrevet, lærer om at den troendes frelseshåp er oppe i himmelen hos Gud og ikke på jorden.

Kol. 3,2 er krystallklar formaning i så måte:

«La deres sinn være vendt mot det som er DER OPPE, ikke mot det som er□□ på jorden.»

FRA OG MED MOSES TIL OG MED PAULUS I ROM
ÅR 62, VAR DET BARE TUSENÅRSRIKET
SOM FRELSESHÅP

2. Mos. 19, 5-6 proklamerer Tusenårsriket for Israel:

«Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom fremfor alle folk – for hele jorden er min. 6: Dere skal være ET KONGERIKE av prester for meg og et hellig folk. Dette er de ord du skal tale til ISRAELS BARN.»

For en rekke år siden ble det holdt et større seminar i Oslo Kristne Senter (OKS). Jeg hørte på flere lydopptak/DVD□□ av seminaret, og□□ kjerneordet samt overskriften for seminaret var nettopp disse ordene som Herren talte til Israels barn i Sinai for snart 3500 år siden. Men OKS brukte Peters gjengivelse av Mose ord slik de finnes i 1. Peters brev 2, 9-10:

«Men dere er en utvalgt ætt, et KONGELIG PRESTESKAP, et hellig folk, et folk til eiendom, for at dere skal forkynde hans storhet, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys, 10: dere som før ikke var et folk, men nå er blitt Guds folk, dere som før ikke hadde funnet miskunn, men nå har fått miskunn.»

Det er flotte ord Peter talte. Men dessverre, de ble ikke talt eller skrevet □□ til menigheten – det ble skrevet og sagt til ISRAEL og deres proselytter (vers 10 er Peters særlige henvendelse til proselyttene i den messianske jødiske menighet).

OKS – i mangel av bedre vitende og bibelsystematikk (på den tiden...jeg håper det står bedre til i dag) bare rått overførte Peters ord til Israel over til menigheten uten noen forklaring eller mellomvære for å peke på hvorfor Guds tale til Israel i Sinai også kunne være Guds tale til menigheten, som består av i alt vesentlig hedninger. Ordene i 2. Mos. 19 og 1. Pet. 2 var ALDRI talt til eller skrevet til menigheten! □□ Menigheten har ikke Tusenårsriket som frelseshåp, men himmelen der oppe.

Jeg rakker ikke ned på OKS, men bare påpeker ved et slikt eksempel at Gudsrike-begrepet innen kristenheten er□□ veldig ombyttet og misforstått, og derfor blir ord opprinnelig talt eksklusivt til Israel fanget opp av ivrige pinsekarismatiske predikanter (og andre predikanter) og brukt uten videre som noe som var talt til menigheten. Da må det bli feil. Da må det bli forvirring.

Så derfor skriver jeg slike lære- og korreksjonsartikler,

for å prøve å avhjelpe slike kinkige misforståelser av bibelbegreper. Får bare håpe at det kan hjelpe både menigheter og deres lederskap om de tar mine formaninger til hjertet.

Det er ingen tvil om at Peter – og derfor også hans medapostler de elleve – IKKE var sendt til hedningene og ut på verdensmisjon, Paulus sier tvert imot, Gal. 2, 7-8:

«De så at jeg (Paulus) var betrodd å forkynne evangeliet for de uomskårne (hedningene), likeså Peter for DE OMSKÅRNE (jødene, Israel), for han som gav Peter kraft til aposteltjeneste BLANT DE OMSKÅRNE, han gav også meg kraft til det BLANT HEDNINGENE.»

Vil noen krangle med meg om dette, da må du nok først krangle med Bibelens skrevne ord!

Så i hele tiden, som også korresponderer med Apostelgjerningenes tretti års bibelhistorie, finner vi at bare Tusenårsriket var deres frelseshåp og troslæren var Jesu tilbud til Israel om Den nye Pakt i hans blod. Vi finner ikke det frie internasjonale nådeevangeliet framlært i Det nye Testamente før Paulus skrev efeserbrevet/kolosserbrevet i år 62. Da var Israel falt fra Gud åndelig, og Apostelgjerningenes bok avsluttet.

I TUSENÅRSRIKET BLIR JERUSALEM OG ISRAEL

DETTE LYSET SOM IKKE SETTES UNDER EN SKJEPPE,

MEN I LYSESTAKE PÅ BORDET SÅ ALLE I VERDEN KAN SE DET!

Det var dette Jesus talte om i sin Bergpreken i Matt. 5 – og den første saligprisningen han gir, den er om Tusenårsriket som skal komme i Israel:

Vers 3: «Salige er de fattige i ånden, for HIMLENES RIKE er deres».

Han repeterer 'Himlenes rike' i vers 10 og 12 (lønn som dere har i himmelen) – og det er fremdeles det jordiske kongeriket Herren har i tankene.

Og endelig i vers 14 og 15 ser vi hans lignelse/bilde på det framtidige kongelige Jerusalem som et lys i verden, og han overfører dette på disiplene der de hørte ham:

«Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell kan ikke skjules. 15: Heller ikke tenner noen et lys og setter det under en skjepp, men i lysestaken. Da lyser det for alle som er i huset.»

I vers 35 kommer Jesus tilbake til omtale angående Tusenårsriket, og sier om Jerusalem og seg selv som den framtidige kongen der:

«...ved Jerusalem – for det er DEN STORE KONGES STAD.»

HEDNINGEFOLKENE I VERDEN VIL SØKE TIL HERREN

I ISRAEL OG BØNNFALLE HAM OM HJELP

Sakarja 8, 23 taler om tilstander i verden der menneskene vil se dette lyset som skinner ut til dem fra Jerusalem og Jesu kongemakt der, og de forstår at dette er noe helt eksepsjonelt og Guddommelig, les bare:

«Så sier Herren, hærskares Gud: I de dager skal det skje at ti menn av alle hedningefolkenes tungemål skal gripe fatt i kappefliken til en jødisk mann og si: Vi vil gå med dere, for vi har hørt at Gud er med dere!»

Jesus vet å få slutt på verdensnøden: Sult, krig, feilslåtte avlinger, og antakelig vil naturkatastrofer bli holdt unna og annet. I alle evangeliene lærer vi også hvordan Jesus tok itu med all slags sykdom og handikapp, og beviste hvilken Guddommelig makt og kraft han hadde fra Faderen i himmelen. Dette er antakelig grunnen til at en folkevandring tar til med Jerusalem som mål – verden ser at regimet til Jesus bringer fram uante velsignelser til verden rundt – og de vil lære av Herren.

Det er mulig det følgende bare gjelder innen Israel på en spesiell måte: Selv rovdyrs byttedyr instinkter skal reguleres. Jes. 11, 6-9 viser Guds inngripen:

«Da skal ulven bo sammen med lammet, og leoparden legge seg hos kjeet. Kalven og den unge løven og gjøfeet skal holde seg sammen, og en liten gutt skal gjete dem. 7: Ku og bjørn skal beite sammen, og deres unger legge seg ned sammen. Løven skal ete halm som oxen. 8: Diebarnet skal leke ved hoggormens hule, og det avvendte barn skal rekke sin hånd ut over basiliskens hull. 9: Ingen skal gjøre noe ondt og ingen skal ødelegge noe på hele mitt hellige berg. For jorden (kan også bety landet) er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn.»

Personlig er jeg overbevist om at dette er særvelsignelser over Israel, da de igjen har blitt gjort til Guds nasjon.

Likeså taler profetene om at det ikke vil forekomme noen barnedød i landet, og jødene levealder vil bli slik det var i gammel tid, med opp mot tusen år. Om en mann dør hundre år gammel på grunn av at han syndet grovt, så dør han som en ung mann.

Jes. 65, 23 viser at min tanke om at det er **særvelsignelser** som hviler over Israel, kan være riktig. Gud har nå igjen satt 'Jøde først, så greker' (Rom. 1, 16)...les bare:

*«De skal ikke gjøre seg strev forgjeves og ikke føde barn til en brå død. **FOR DE ER EN ÆTT SOM ER VELSIGNET AV HERREN, og de får ha sine etterkommere hos seg».***

Det er ikke sensasjonelt at det vil være forskjell på Guds eget eiendomsfolk, som i kongeriket da er Jesus-troende, og hedningeverden som er utenfor...selv om de sistnevnte vil utgjøre et stort antall Jesus-troende hedninger. At det vil være et skille, slik det også var i aposteltiden, med 'Jøde først, så greker' – det framgår av Sak. 8, 22-23 slik jeg alt ovenfor har sitert fra Bibelen.

Jeg oppfordrer leserne til selv å ta seg tid til å studere dette emnet i Bibelen. Med internett til hjelp er det mengder av kunnskap som du kan grave frem og belyse dette. Men én ting er helt sikkert: Ord og løfter gitt Israel i Skriften KAN ALDRI OVERFØRES til menigheten og til det frie nådeevangeliet vi har fått ved Paulus sin tjeneste. Dette må menighetslederne og våre predikanter lære seg å holde atskilt, og unngå begrepsforvirring. Menigheten har intet med Tusenårsriket å gjøre, for deres fremtid er i himmelen der oppe hos Herren.

Lykke til!

BOKTIPS: Skaff deg min nyeste Word-bok «Apostelgjerningene – historien om Israels fall fra Gud» - den koster kun Kr. 50,- se egen annonsering her på webstedet. Der vil man kunne lære i detalj og med bibelbeviser om mye av det som er nevnt her i denne artikkelen, og mere til. Nyttig for enhver kristen!